

**ROWAN
ATKINSON**

**JEHO LICENCE...
OBNOVENÁ**

**JEHO INTELIGENCE...
OMEZENÁ**

JOHNNY ENGLISH

**ZNOVU
ZASAHUJE**

V KINECH OD 26. 10.

CINEMA

IMPULS

CFD

IMPULS

TV

TÝDEN

Instinkt

TOTALFILM

NAFILM.CZ

CinemaArt

Tiskový materiál k filmu

UNIVERSAL PICTURES uvádí

ROWANA ATKINSONA

BENA MILLERA

OLGU KURYLENKO

JAKEA LACYHO

a

EMMU THOMPSON

Produkce

TIM BEVAN

ERIC FELLNER

CHRIS CLARK

Scénář

WILLIAM DAVIES

Režie

DAVID KERR

JOHNNY ENGLISH ZNOVU ZASAHUJE

JOHNNY ENGLISH ZNOVU ZASAHUJE

Spojené království je v nebezpečí. Pět dní před začátkem prvního summitu G12, který hostí ministerská předsedkyně, je rozvrácena bezpečnost MI7 a odhalena identita každého aktivního agenta. Jedinou nadějí jak najít pachatele, je povolání některého z agentů, kteří jsou už v důchodu, ale ti jsou bohužel buď už mrtví, nebo se tomu dost blíží. Vedení MI7 má jedinou možnost – a jmenuje se English... Johnny English.

Johnny English souhlasí, že se mise ujme vedle svého povolání učitele, ale věci se od dob jeho působení v aktivní službě změnily: zbraně a přístroje byly nahrazeny digitálními telefony, sportovní auta elektrickými hatchbacky. English je v šoku, ale rychle najde způsob, jak se s novinkami vypořádat – zdůvodní si, že digitálního padoucha je možné dopadnout jedině s analogovým přístupem. A tak sfoukne prach z plně naloženého Aston Martin, vykope svůj exoskeletonový oblek a magnetické boty, ozbrojí se zmrzlinovými vysílačkami a výbušnými sluchátky, vytáhne Bougha ze zapomenutého suterénu MI7 a mise může začít.

English s Boughem vyráží na Francouzskou riviéru, kde byl detekován poslední signál, který odhalil britské agenty. Tam ale rychle vypukne chaos, když jejich tajná aktivita naprosto srovná se zemí jednu z nejvyhledávanějších restaurací na Azurovém pobřeží. Neohrožení agenti opět zachytí stopu. Tentokrát jejich zraky spočinou na nejmodernější jachtě kotvící v zátocce. Jachta patří nejmladšímu americkému miliardáři, supervynalézavému, superinteligentnímu technickému magnátovi Jasonu Voltovi. Našemu hrdinovi je velice rychle jasné, že Volta stojí v pozadí spiknutí, ale potřebuje důkazy, kterými přesvědčí premiérku okouzlenou Voltovým přesvědčivým šarmem.

Co následuje, je bitva: důvtip versus přihlouplost, skvělý mozek versus pan Prostoduchý, špičkové technologie versus analog, jak se Johnny English potácí od jedné lapálie ke druhé ve snaze odhalit Voltu a zachránit svět před jeho mistrovským plánem – mít absolutní kontrolu nad internetovou sítí.

JMENUJE SE ENGLISH...JOHNNY ENGLISH

V roce 1992 spustila Barclays nezapomenutelnou sérii televizních reklam na Barclaycard, ve které účinkoval Rowan Atkinson jako zmatený agent MI7 Richard Latham, který klopýtá od katastrofy ke katastrofě, protože – na rozdíl od svého poskoka Bougha – nemá kartu Barclays, která by mu pomohla. Kampaň vytvořila sedmnáct různých reklam a běžela pět let. Rowanu Atkinsonovi přinesla v roce 1992 cenu BAFTA za nejlepšího herce v reklamě a z karty Barclays udělala lídra na trhu. O deset let později se tato postava poprvé představila na plátně jako Johnny English.

„Celé to stálo na tom, že postava produkt, který prodávala, nenáviděla, což byl z hlediska obchodu velmi nápad a - musím říct – docela jedinečný ‚rowanovský‘ přístup k věcem,“ říká producent Chris Clark. „Umí myslet jako obchodník a jak se ukázalo, reklamy Barclaycard se staly jedněmi z nejznámějších britských reklamních kampaní, což je zajímavé, když vezmeme v úvahu, že vedoucí postava produkt nenávidí. Je to krásný kousek satiry.“

Úspěšné produkční duo Tim Bevan a Eric Fellner z britské společnosti Working Title Films rozpoznalo filmový potenciál této postavy a oslovili Atkinsona s nabídkou přenést Richarda Lathama na plátno. Clark byl v té době zaměstnancem Working Title a pomáhal projekt rozjet. „Když jsem Tima a Erica potkal poprvé, mluvílo se o tom, zda dát do filmu i Barclaycard,“ říká. Nápad dostal jasnější kontury, když se Clark sešel s Atkinsonem, který byl pro. První verzi dokončili v roce 1999 Rob Wade a Neal Purvis, jejichž první „bondovský“ scénář k filmu *Jeden svět nestačí*, byl v tomtéž roce uveden do kin. V roce 2002, kdy začala produkce filmu, byl hlavním scenáristou Will Davies. Davies později si získal jméno za příběh *Johnny English se vrací* z roku 2011, ke kterému napsal scénář Hamish McColl, blízký spolupracovník Atkinsona. Spolu v roce 2007 napsali *Prázdniny pana Beana*.

Atkinson si obvykle s natáčením dalších filmů se svými nejznámějšími hrdiny, smolaři Mr. Beanem a Johnnym Englishem, dává načas, aby měl jistotu, že stále mají šťávu a nestagnují. Když přišlo na třetí film s Johnnym Englishem, Atkinsonovi se ta myšlenka začala zamlouvat čím dál víc. „Pokud myslíte, že byste nějakou věc mohli dotáhnout dál, máte tendenci si říct ‚Proč do toho ještě nejít?‘“ vysvětluje, „dokud se cítíte fyzicky i psychicky schopní tu práci udělat.“

Tim Bevan, který s Atkinsonem natočil za více než dvě dekády 7 filmů, si myslí, že právě hercova zdrženlivost, kterou vůči svým postavám projevuje, je vlastností hodnou obdivu. „Nikdy své vlastní značky nevyčerpá. Vždycky nechá diváky trochu čekat. V současném velmi rychlém světě si lidé říkají ‚No, není pět let fakt hodně dlouho?‘ nebo osm nebo tři, to je jedno. Rowanova odpověď je ‚Ne, není.‘ Naopak, diváci jsou zase připraveni.”

Po prvních pracích na scénáři zavolal Daviesovi Clark s tím, že Atkinson je připravený se k postavě zase vrátit. „Rowan se dostal do stádia, kdy začal o této práci zase vážně uvažovat,” vysvětluje Davies. „Ale nebyl si úplně jistý, co přesně už ve scénáři je.” Aby se práce na scénáři posunuly, připojili se k Daviesovi Atkinson, Clark a Bevan a začal intenzivní brainstorming. „Sedli jsme si v místnosti a začali házet nápady,” vysvětluje Bevan. „Takže jsme začali doslova s čistým listem papíru.”

Nikdo nečeká, že by se jeden z předsedů Working Title Bevan, který má na starosti spoustu aktuálních projektů, účastnil pracovních schůzek scenáristů, ale u *Johnnyho Englishe* to bylo jiné. „Tim byl minimálně u 90 % těchto sezení,” říká Davies. „Myslím, že si náramně užíval, že tam může být a my jsme si užívali, že tam je. Bavilo ho to a když se tam objevily věci, kterým se smál... no, tak to asi bude fungovat. Kromě toho si všimal věcí, u kterých bychom si možná ani neuvědomili, jak jsou vtipné.”

Po těchto počátečních schůzkách Davies přemýšlel o tom, co by mohlo zafungovat a k týmu se vrátil s nápady, jak by mohl příběh vypadat. „Společně s Timem, Chrisem a Rowanem jsme potom vybrali ty nejpříťažlivější.” *Johnny English 3* – nebo, jak se později zapsal do povědomí, *Johnny English opět zasahuje* – se dal do pohybu.

ANALOG VERSUS DIGITÁL

Zkušený Clark, který se do série vrátil potřetí poté, co produkoval první dva filmy, ví, co proces vytváření scénáře obnáší. „Zjistili jsme, že vytvořit polohu, s kterou jsme spokojeni, trvá několik let,” říká. „Je k tomu zapotřebí spousta obětavosti.” Je to paradoxně právě tento zárodečný proces, který Atkinsona vzrušuje nejvíc. „Natáčení filmu jsem vždycky považoval za neuvěřitelně složité, stresující a znepokojující,” přiznává. „Ale když prostě už sedíte v místnosti s pár stejně

založenými dušemi a říkáte si ‚Bylo by tohle vtipné?‘...pak je to zábava. To je to, co vás pohání.”

Psaní scénáře je proces, během kterého se hledají nápady, jednotlivé scény a dějové linky, a Atkinson studoval z hlediska potenciálu každou tuto složku. „Rowan dává pozor na každé slovo,” říká Clark. „Nepíše jednotlivosti, ale dává na stůl ucelené komické sekvence nebo potom spolupracuje se scenáristou a s kýmkoliv dalším, s kým je potřeba.” Davies tomu říká stav, kdy jsou „vedeni Rowanovými instinkty, které říkají, co bude pro postavu dobré”, kdy rozvíjejí prvotní neurčité nápady, dokud „nakonec nedostanou ten správný tvar”.

Během procesu se tým dotkl i tématu analog versus digitál. Od tohoto okamžiku začala myšlenka spiknutí a postava padoucha pro tento film nabývat konkrétní tvary. Nápad začíná kybernetickým útokem na MI7, odkrytím identity všech agentů a požadavkem výkupného adresovaným Británii. Protože nezůstal nikdo, kdo by mohl bránit britskou národní bezpečnost, musí ministerská předsedkyně sáhnout po bývalých agentech, aby jí pomohli vytrhnout trn z paty. Johnny English, který v současnosti učí zeměpis v přípravce v nejtemnějším, nejhlubším Lincolnshire poté, co byl donucen k předčasnému odchodu do důchodu, je jedním z agentů, kteří jsou povoláni, aby našli kybernetického zločince.

Johnny English, muž, který svá nejlepší léta prožil v předdigitální době, zůstává skvělým symbolem analogového světa. „Čím digitalizovanější bude svět, tím mimořádnější je analog,” říká Davies. „Je na něm něco fyzického a přitažlivého. A samozřejmě analog má oproti špičkovým technologiím 21. století nespornou výhodu - je pro digitální svět neviditelný.”

Svět digitální špičkové technologie reprezentuje americký miliardář Jason Volta, šéf technologické společnosti, který se setkává s premiérkou, aby ji přesvědčil, aby svěřila britskou digitální bezpečnost jeho společnosti. Ministerská předsedkyně tlačí lídry EU k tomu, aby udělali totéž a přitom si neuvědomuje, že Volta je tím, kdo stojí za bezpečnostním rizikem a kdo požaduje výkupné. Když to Johnny English zjistí, nikdo mu nevěří a tak se vydává najít důkaz.

Jakmile tým přivedl Johnnyho zpátky do MI7, začaly zápletky i postavy vést k jasnějším konturám příběhu, který Johnnyho Englishe zavede z Londýna na Francouzskou riviéru a nakonec do Skotska. Atkinson vysvětluje, že tvorba scénáře zohledňovala dva faktory: „Je tohle pro Johnnyho Englishe přiměřené a je to

dostatečně vtipné?” Jeho úkolem bylo zajistit, aby rovina nápadů zůstala konzistentní a věrná postavě Johnnyho Englishe – „špióna, který není tak dobrý, jak si myslí”.

Davies si Atkinsona váží za jeho vrozenou komediální vnímavost a za způsob, jakým postavu Johnnyho Englishe chápe. „Rowan přesně ví, co jeho postavě odpovídá a jak se ta postava bude chovat v konkrétní situaci. Určité věci jsou už moc velké nebo moc střelené. Musí to působit reálně a uvěřitelně, jinak to nebude fungovat. Svět kolem Johnnyho musí působit tak reálně, jak je to možné, aby to mohlo být zábavné. Rowan si tuhle vyváženost velmi pečlivě hlídá.”

REŽISÉR

Práce na scénáři k filmu *Johnny English znovu zasahuje* začaly rok předtím, než film získal režiséra. Režie se ujal David Kerr, filmař s působivými výsledky své dosavadní práce na komediích, který režíroval dvě série *That Mitchell and Webb Look*, vítěze ceny BAFTA nebo *Čerstvé maso*, *V čísle 9* a *Whites*. Jako televizní inscenaci režíroval také Shakespearův *Sen noci svatojánské* s Mattem Lucasem jako Mikulášem Klubkem a nabídka na práci na komedii takové úrovně, jako *Johnny English*, byla jednoduše příliš lákavá, než aby odolal.

„Byl jsem nadšeným fanouškem obou předchozích filmů o Johnnym,” říká Kerr. „Považoval jsem je za vtipné a líbily se i mým dětem. A kromě toho jsem dlouholetým fanouškem Rowana Atkinsona. Tedy – kdo by nebyl? Vyrostl jsem na *Žádných zprávách v devět*, *Černé zmiji*, *Mr. Beanovi* a na všech dalších filmech, které udělal, takže jsem měl predispozice k tomu, aby se mi tenhle projekt líbil. A když jsem četl původní scénář, zamiloval jsem se do něj – otáčel jsem stránky jednu za druhou v rychlém sledu, bylo to plné akce, plné dobrodružství a říkal jsem si, že s tímhle bych mohl udělat hodně.”

Clark považuje Kerra za ideální volbu, za někoho, kdo je schopen pomoci ještě vybrousit Atkinsonův pozoruhodný komediální talent. „David je režisér s ohromnými komediálními instinkty, ale také někdo, kdo je schopen spolupracovat s člověkem, který je v centru toho všeho,” vysvětluje. „Bez Rowana by tenhle film nebyl. Celý je o jeho komediálnosti, a to vyžaduje někoho, kdo je naladěný na stejnou notu. Rowan je v tomto směru dost jedinečný. Není to ‚normální‘ herec. Je

víc než to. Je komediální umělec a vy potřebujete někoho, kdo tomu procesu rozumí.”

Když Atkinson dostal na Kerra doporučení, s režisérem se sešel a zjistil, že je to přesně ten typ, který by se měl projektu ujmout. „Je zvyklý běžně pracovat se scenáristy-umělci, s herci, kteří jsou zároveň tvůrci nebo scenáristi, protože ví velice dobře, že ve finále je to celé o partnerství,” říká Atkinson. „Nemá tendence být režisérem, který hercům říká, co mají dělat, protože herec už má nějakou představu o tom, jak vypadá na plátně a je věcí režiséra, aby se na to napojil a zkoušel točit takovým způsobem, který je empatický k tomu, čeho se hlavní herec snaží dosáhnout.”

S Kerrem v týmu pokračovaly práce na scénáři, jehož srdcem byl Atkinson a jeho obratnost při tvorbě scén, nápadů a vtipů, které odpovídají naturelu jeho postavy. Je to proces, ve kterém se jde ke stále větším detailům, jak se blíží natáčení. Davies vzpomíná, že ještě den předtím, než samotné natáčení začalo, ještě s Atkinsonem procházeli scénář a analyzovali každý řádek dialogů, aby si byli jistí, že všechny vtipné sekvence do sebe skvěle zapadají. „V poslední minutě jsme udělali důležité změny, aby to bylo vtipnější, rychlejší, ale pořád pravdivé.”

NOVÁČCI

Johnny English znovu zasahuje obsahuje řadu důležitých vedlejších rolí, takže bylo možné podpořit několik skvělých talentů. Tím byla třeba Emma Thompson, která hraje ministerskou předsedkyni.

„Emma pro nás byla skvělým tahem, protože je bravurní herečka,” říká Atkinson, „ale také máme společnou velmi podobnou komediální tradici.” Thompson se dříve objevovala v komediálních skečích a dokonce se objevila po boku Atkinsona v romantické komedii *The Tall Guy*, natočený podle scénáře Richarda Curtise.

Emmu Thompson nabídka na tuto roli potěšila. „Myslím, že scénář je velmi dobře napsaný a je hodně legrační: jednoduchý, ale roztomilý. Dobrý příběh, laskavý a vtipný a bláznivý. Na světě není doopravdy moc bláznovství,” říká. „Miluju Johnnyho Englishe. Je opravdovým antibondem. Je nádherným protipólem těch nesmírně neodolatelných a upřímně docela otravných rolí pro mužské modely, kterých je všude plno.”

Protože to pro Thompson byla první role premiérky, hledala inspiraci u řady politiků. „Je to taková směsice. Je Thatcherovou, Blairem i Mayovou. Je nejtemnější verzí těch politiků, kteří jsou ve funkci proto, že neodolají moci. V okamžiku, kdy se s ní setkáváme, je zoufalá a dělá docela katastrofální rozhodnutí. I když je to komedie a je to bláznivé, je zajímavé přemýšlet, jaké by to bylo, kdybyste disponovali takovou mocí. Tahle premiérka se považuje za velmi důležitou a když cítí, že se jí to vymyká z rukou, je zoufalá jako zvíře zavřené v kleci.”

„Myslím, že na ni můžeme být pyšní,” pokračuje Atkinson. „Potřebovali jsme někoho, kdo je silný, seriózní a jako ministerský předseda uvěřitelný. Nemůže to být komický premiér. A také jsme samozřejmě chtěli ministerskou předsedkyni s jiskrou v očích a pochopením pro výstřednost tohoto muže, Johnnyho Englishe.”

Přes veškerou absurditu situace se vše točí kolem reality.

„Digitální doba změnila všechno,” říká Thompson. „Zločiny byly vždycky něco, co se měnilo podle toho, jak se měnili lidé, ale v současnosti jsou neviditelné a právě to je součást našeho příběhu. Máme tady ženu mého věku – k šedesátce – která nevyrostla v digitální době a teď si má poradit s bezpečnostní hrozbou, o které nemá nejmenší povědomí a které nerozumí.

Clark považuje účast Thompson na filmu a její roli, která je dokonalým protějškem smolaře Johnnyho Englishe, za „sen”. „Je to člověk, který je fakticky jeho šéfem, ale zároveň ho soudí. V této dynamice je něco fantastického. Mít v té roli někoho tak silného jako je Emma, kdo zachytí nejen to komické, ale i dramatickou hloubku toho všeho, bylo prostě skvělé. Mají spolu vlastně jen jednu jedinou scénu, ale myslím, že ta je naprosto výjimečná.”

Thompson, která se s Atkinsonem poprvé potkala v pouhých 18 letech, má pro představitele Johnnyho Englishe pouze slova chvály. „Pracuji s ním střídavě už roky a stejně dlouho ho obdivuji. Jsem přesvědčená, že je v našem kulturním pantheonu pozoruhodnou bytostí. Je naším Busterem Keatonem, Charliem Chaplinem moderní doby. Nepotřebujete ho slyšet mluvit, je prostě zábavný.” A vzpomíná na jeho klasickou skeč, ve které Atkinson hraje ředitele, který čte seznam jmen žáků. „Vzpomínám si, jak jsem před třiceti lety viděla Oxford Playhouse a jen mi hlavou blesklo ‘ten člověk je génius.’”

Pro roli Jasona Volty, amerického technologického miliardáře, který tajně stojí za kybernetickým útokem, se produkce obrátila na Jakea Lacyho, kterého diváci znají díky rolím v seriálech *Kancl* a *Girls*. Volta, který prodává svůj vlastní algoritmus na

ochranu dat, se objeví v roli padoucha poté, co mu premiérka poskytne bezprecedentní přístup k britským datům.

„Z implementace algoritmu má Volta rozhodně osobní zisk,” prohlašuje Lacy. „Ale je tady také argument, že věří, že tohle skutečně posune lidskou rasu dopředu a že lidé neriskují a nepostupují tak, jak by mohli, i když by tím mohli dosáhnout skvělých výsledků. Co ve skutečnosti dělá, je vlastně násilné ovládnutí lidské přirozenosti, kterou chce regulovat a změnit v něco, co on považuje za důležité.”

Davies doplňuje, že Voltu pojali jako naprostý opak Johnnyho Englishe. „Johnny je trochu nemoderní a stojící bokem veškerého pokroku; Volta řídí vlnu nových technologií a tenhle nový svět formuje k obrazu svému. Pro něj nebude analogový svět nikdy ničím jiným než kuriozitou a samozřejmě by se touto cestou nikdy nevydal.” Británií pohrdá, což je další prvek, který ho staví proti našemu hrdinovi. „Johnnymu na jeho zemi opravdu záleží a nechce, aby ji porazil nějaký vlezlý technologický pitomec.”

Dalším klíčovým hercem byla Olga Kurylenko, která hraje Ophelii, která – když ji Johnny potká poprvé – pracuje jako Voltova asistentka. „Zpočátku je tajemnou postavou,” říká Kurylenko. „Nevíte, kdo je a co si o ní máte myslet.” Její pravá identita je později odhalena, ale Johnny English se do ní zblázní. „Je jí okamžitě okouzlen a myslí, že se mezi nimi odehraje něco víc,” dodává herečka. Netřeba říkat, že Johnny je tady úplně mimo hru.

Kurylenko má se špionážními příběhy zkušenosti. Začala v dobrodružství Agenty 007 *Quantum of Solace* a dokonale naplnila Daviesovu představu o své postavě. „Vždycky jsme si představovali někoho, kdo může existovat ve světě ne nepodobném bondovkám. Je to těžké, protože svět, který obývají ostatní postavy, musí být skutečný; jejich reakce na to, co Johnny dělá, musí mít základ v realitě. Nesmějí být k smíchu. Musejí na něj reagovat reálně a Olga je neuvěřitelně dobrá,” říká Davies.

Kerr mluví o Kurylenko v *Johnny English opět zasahuje* jako o „zjevení”. „Je opravdu skvělá komediální herečka. Umí některé výkony zlehčit. Znovu, je to o tom, aby Johnnyho kořeny vycházely z uvěřitelného světa. Takže spousta toho, co Olga dělá... prostě vrací nohama na zem docela hodně z toho, co Rowan na scéně vyvádí. A dělá daleko víc - přináší do toho svou vlastní komediální inteligenci a pochopení.”

Hereckou sestavu doplnil také Matthew Beard (*Kód Enigmy*) jako mistr technologií P a Adam James (*Doktorka Fosterová*) jako Pegasus, „ctižádostivý nový šéf MI7“, jak se herec vyjádřil. „Je tady proto, aby znovu uvedl Johnnyho do světa,“ dodává James. „Přichází plný nápadů a stojí mezi starým a novým, což vytváří krásný konflikt.“

Po Timovi Pigott-Smithovi a Gillian Anderson, kteří hráli nadřízené Johnnyho Englisha v prvních dvou filmech, byl podle Atkinsona James ideální volbou. „Jeho jsme přesně potřebovali; je velmi silný a přímý, a to je přesně to, co potřebujeme. Musí s Johnnym jednat nejlépe, jak dokáže.“

Pro scénu, ve které se sejdou ostatní penzionovaní agenti, které MI7 svolá, aby pomohli zemi v krizi způsobené kybernetickým útokem – dokud nehoda, kterou Johnny způsobil, neznepečí jejich zkázu – se produkce obrátila na některé z britských nejuznávanějších umělců. Charles Dance hraje Agenta Sedm, Michael Gambon je Agent Pět a Edward Fox se zhostil role Agenta Devět.

„Nedostávám často nabídky na role v komediích,“ říká Dance. „V tomto byznysu jste tím, kým se zdáte být, takže pokud vypadáte přísně a jako darebák, šance jsou, že to budete hrát pořád dokola. Takže při těchto řídkých příležitostech, kdy mi nabídnou trochu komedie, po tom okamžitě skočím.“

„Nápad dát dohromady tři staré suchary, které diváci znají z úplně jiných rolí, jako agenty, je vážně legrační,“ souhlasí Fox.

Pro takto vážené herce vůbec není běžné, aby se objevili v takhle malých roličkách ve velkém celovečerním filmu. Jak se v nich cítili?

„Je to relativně malá, ale významná scéna. Na výsledku téhle scény závisí celé spiknutí,“ říká Dance sarkasticky.

„Ne, je to strašně důležitá scéna!“ trvá na svém Gambon.

Zatímco starší generace už svou stopu zanechaly, film vyžadoval také spoustu mladých herců, kteří hrají školáky, které Johnny učí. Johnnyho oblíbenou žákyní je Ibadulla, kterou hraje Kendra Mei Dicker. „Ibadulla k Johnnymu Englishovi vzhlíží,“ říká. „Je to její idol. Až vyroste, chce být jako on; proto je ve třídě nejlepší.“ Mezi ostatními Johnnyho svěřenci se objeví George Turner jako Hattersley a Nifemi Bankhole jako Nigel Ojo.

To Adam Greaves Neal hraje studenta Baggaleyho, který se neustále potýká s nějakými obtížemi – je dokonce schopen spadnout během školního cvičení v lese do pasti. „Myslím, že to je student, který se potřebuje zvednout,“ komentuje svou roli

Neal. Naštěstí je nablízku Johnny English, který nabízí povzbuzení. „Říká vám, co děláte dobře a že se vlastně potřebujete jen trochu zlepšit, což Baggaleymu zvyšuje sebevědomí.”

NÁSTROJE OBCHODU: RYCHLÁ AUTA & VYCHYTÁVKY

Když se Johnny setká s P, aby ho vybavil vším, co k misi potřebuje, zjistí, že se časy změnil. Žádné zbraně nebo přístroje nejsou povoleny; pouze chytré telefony, které – kromě daru komunikace – nedělají doopravdy nic. Johnny samozřejmě odmítne vstoupit na bitevní pole bez nezbytného vybavení; nakonec, jak chcete chytit digitálního génia jinak než analogovým přístupem? To vše znamenalo, že filmaři dokázali udržet své představy jak v digitálním, tak v analogovém světě, přičemž dali vzniknout celé řadě hraček.

„Johnny miluje tahle udělátka,” říká Davies. „Dokonce i když může existovat jednodušší způsob, jak dosáhnout cíle, vybere si vážně cool vychytávku, kterou si zamiluje. To nám také dává příležitost, abychom se sklonili zpátky k věcem ze 70. let. Všechno to jsou vážně staromódní věcíčky, u kterých by nikoho ani nenapadlo je použít, ale Johnny to udělá. Čím složitější a komplikovanější jsou, tím víc je miluje.”

Davies bez mučení přiznává, že si při vymýšlení těchto analogových udělátek pro Johnnyho užil spoustu zábavy. „Bylo to skvělé,” říká. „Nebylo to jen o tom, jaké věci by pro Johnnyho měly půvab, ale také co by s nimi mohl zkazit. To je brilantní kombinace.” Mezi jeho výzbroj patří sladkosti ze 70. let, které v sobě skrývají překvapivé funkce. „Měli jsme celý seznam Spangles, citrónovou zmrzlinu, anýzové kuličky; bylo skvělé tohle všechno vymýšlet!”

„Celou dobu to je plné dobrých vychytávek,” říká Bowles. „Nenajdete tam hluché místo, kdy by se něco nedělo.”

Výběr udělátek pro každou postavu byl samozřejmě skvělou příležitostí jak ještě víc zdůraznit téma analog versus digitál. Všechno ve Voltově světě je o umělecké technologii a odráží se to i na jeho doplňcích – od holografického telefonu po průhlednou pistoli. „Pro něj je to pseudo-transparentní, ale ve skutečnosti se za transparentností skrývá,” říká Bowles.

Naproti tomu Johnnyho vychytávky jsou z velmi staré školy: pilulky, které vás udrží vzhůru a pilulky na spaní s okamžitým účinkem, zmrzlinové vysílačky,

magnetické boty a nafukovací člun, který se vejde do krabice od bot. Má dokonce exoskeletonový oblek, který mu pomůže vyšplhat na zdi skotského hradu. „Dokonce i jeho moderní věcičky jsou vážně hodně zastaralé a on si vždycky najde způsob, jak s nimi něco pokazit,” směje se Davies, „a přesto mu se vždycky nějak podaří se z toho dostat a všechno skončí dobře!”

Exoskeletonový oblek vyrobila společnost FBFX, která se specializuje na výrobu kostýmů. Jejím úkolem bylo vyrobit pracovní oblek, který by pocitově působil jako domácí oblečení, a po 7 týdnech navrhování, výroby, testování a stříhání byl výsledkem pracovní oblek plněný vzduchem, ve kterém je každý kloub navržený tak, aby se jeho pohyby daly pohánět elektronicky a dálkově řídit. „Tohle má být prototyp, který vyrobili, ale nakonec ho nikdy neuvedli na trh. Johnny ho našel v soupravě, kterou měl zastrčenou vzadu v garáži. Nemá to být úplně dokonalé,” směje se Grant Pearmain.

Je tam ale jedna vychytávka, která nejde ruku v ruce se 70. léty: brýle na virtuální realitu. Během příprav na infiltraci do Voltova domu si Johnny tyto brýle nasadí, aby mohl procházet – virtuálně – pokoji a chodbami. Protože s touto relativně novou technologií nemá žádné zkušenosti, čeká ho komická katastrofa. Nápad vznikl na základě Clarkovy zkušenosti z výletu na South By Southwest Festival, který se konal v USA v roce 2016. V tom roce festival představil obrovský prostor s virtuální realitou, do které se Clark úplně ponořil.

„Když jsem se vrátil, řekl jsem chlapcům o tom, jakou zkušenost mám s virtuální realitou a odtamtud vzešel ten nápad: Bylo by vtipné, kdybychom Johnnyho vhodili do něčeho takového? Seděli jsme v kancelářích Working Title a vymýšleli, jaké by to bylo, kdyby omylem vyšel ven z VR místnosti na rušnou ulici.” Davies dokonce studoval obchody a kavárny na Marylebone High Street, aby pochopil situaci, do které by mohl Johnnyho dostat. Výsledkem je brilantní a dokonale umístěná situace, která ukazuje Rowanův styl fyzické komedie.

„Jakmile si Johnny nasadí virtuální helmu, vyjde z místnosti, ale myslí si, že je stále ve svém prostoru, což není. Způsobuje pak chaos a značné škody spoustě lidem venku,” vysvětluje Atkinson. „Což je ten základní vtip a vždycky to bude dobrý nápad, protože virtuální realita prostě je zábavná. Vlastně, často na to myslím, když vidím lidi s virtuální helmou... samozřejmě jsou ve svém vlastním světě, nejsou ve světě, ve kterém fyzicky sedí nebo stojí, a připadá mi, že využít tenhle typ humoru je úžasně jednoduché řešení.“

Scéna, ve které Johnny útočí na chodce a kolemjdoucí deštníky, bagetami a jakýmikoliv jinými „zbraněmi“, které mu přijdou pod ruku, byla pro filmaře všechno, jen ne jednoduchá. Kerr jí říká „skládačka“ – bylo potřeba zjistit, kam se Johnny ve skutečném světě dostane, najít místa, která by vyhovovala těmto komickým nedorozuměním a poté to hladce doplňovat k tomu, co Johnny vidí ve svém virtuálním vesmíru. Začal tím, že scénu nakreslil na storyboardy.

Scéna nakreslená krok po kroku zpočátku mezi členy týmu nevzbudila žádné veselí. „Nikdo se nesmál a všichni si říkali ‚Ehm, mysleli jsme, že by to mohlo být vtipné, ale nevypadá to.‘ Já jsem ale opravdu věřil, že by mohlo. Řekl jsem ‚Pojďme víc rozpracovat pohled z virtuální reality, pojďme to posunout dál. Jsem si jistý, že to bude zábavné.‘ A jak jsme začali pracovat na tom, co Johnny vidí a stříhat to, a začali jsme to pouštět lidem, kteří tu scénu neznali, začalo to být ono.”

Každý špionážní film hodný svého označení vyžaduje elegantní auta a filmy s *Johnnym Englishem* nejsou výjimkou. Pro Atkinsona, známého automobilového nadšence, to byl dar a během psaní scénáře přemýšlel, co by Johnny mohl řídit. „Co se týká aut, které se objevily v předchozích filmech o *Johnnym Englishovi*, vždycky jsme byli velmi moderní,” říká Atkinson. „Ale teď jsme měli omluvu pro to, abychom se vrátili zpátky.” Tým vybral Aston Martin V8 v barvě Storm Red, přesnou repliku auta, které si Atkinson sám koupil v roce 1981.

„Říkal jsem si, že by to bylo perfektní auto pro Johnnyho Englishe,” směje se Atkinson. „Vypadá skvěle, myslím, že na slunci Azurového pobřeží to je skvělá rajčatová červená [barva]. A bylo vážně zábavné znovu navštívit minulost současným způsobem.”

Kerr tvrdí, že Atkinsonovy znalosti aut jsou „encyklopedické”, což se pro ztvárnění postavy Johnnyho Englishe hodí. „Má velmi přesnou představu o tom, jaké auto by měl Johnny v konkrétním okamžiku řídit. Takže Johnny řídí Triumph Dolomite Sprint, když ho potkáváme poprvé. Není to žádný Aston Martin, ale je to dostupná klasika, kterou si jako učitel zeměpisu může dovolit. A to auto pořád miluje, i když už to není auto, které má po zbytek filmu.”

Když došlo na Johnnyho Aston Martin, měl výtvarník Simon Bowles už předem představu, jaká skrytá udělátka – včetně raketových střel – bude auto obsahovat. „Hrál jsem si s nimi,” vzpomíná. „Mají vystřelovat z kufru? Měl by se kufr zvednout nahoru a ven? Měly by vystřelit z křidel? Nebo by měly jít z kapoty? Kapota

má samozřejmě tu nádhernou výhodu, že můžete vidět, jak se rakety vysouvají a zároveň sledovat Johnnyho a Bougha přímo za nimi.”

Neexistují dvě stejná auta Aston Martin, všechna jsou dělaná na zakázku, takže tým musel koupit další auto pro natáčení kaskadérských kousků, které bylo zároveň replikou originálu. „Našli jsme černé s červeným interiérem, takže jsme auto museli kompletně přečalounit a přestříkat,” říká Bowles.

Podle plánu měla být auta nedílnou součástí příběhu, daleko víc než v prvních dvou filmech. „Diváci se mohou těšit na daleko víc automobilových akcí, víc scén za volantem,” podotýká Paul Herbert, koordinátor kaskadérů v tomto filmu, který pracoval na všech třech filmech s *Johnnym Englishem*. První ze dvou hlavních scén se odehrávala v jižní Francii, kde se Johnny ve svém Aston Martin zaplete do honičky s elektrickým a ekologickým BMW i3, které řídí Ophelia.

Olga Kurylenko, která s Herbertem pracovala na *Ztratili jsme Stalina* (2017), byla nadšená, že se dostala za volant. „Byla jsem trochu smutná, že mě nenechali řídit jako šílence víc,” směje se. „Moc by se mi líbilo zažít všechno to řízení, které zajistili kaskadéři. Řídit jako maniak, to je moje! Miluji to! A navíc je to skvělé auto.”

Atkinson zatím strávil den v Longcross Studios ve Velké Británii, kde mu tým kaskadérů pomáhal seznámit se s řízením Aston Martin. I když je schopný řidič, v některých chvílích musel volant přepustit do rukou kaskadérů. „Kdyby mělo být po jeho, asi by jednoduše dělal všechny kousky ve filmu sám,” směje se Clark.

V jiné honící scéně má Johnny v patách Voltovy muže a uniká jim v autě, které řídí student autoškoly. Protože scéna obsahovala hodně dialogů, auto ovládal kaskadér, který seděl na rampě na autě. „Pro herce je to nejdřív trochu znervózňující,” říká Herbert, „když tam sedí a auto frčí doleva a doprava a točí se, a oni nad tím nemají žádnou kontrolu.”

List vychytávek

Johnny English:

1. Nafukovací člun, který se vejde do krabice od bot
2. Exoskeletonový oblek
3. Magnetické boty
4. Zmrzlinová vysílačka
5. Aston Martin se zabudovanými raketami a dávkovačem plynu

6. Prášek na okamžité uvolnění velkého množství energie
7. Uspávací pastilky s okamžitým účinkem
8. Sluchátka, která umí tiše vybuchnout

Ophelia:

1. USB rtěnka
2. Univerzální zrcátkový otvírák
3. Škrťící hodinky

Volta:

1. Průhledný laptop
2. Zbraň, skrz kterou je vidět
3. Holografická komunikační jednotka

VIZUÁLNÍ KOMEDIE

S Rowanem Atkinsonem coby Johnnym Englishem bude legrace filmem vždycky volně plynout. „Mám rád vizuální vtipy a líbí se mi potrhle pohyby a taky rád padám,” říká Atkinson, kterého těší, že *Johnny English znovu zasahuje* obsahuje hodně z výše uvedeného.

„Rowan umí skvěle komunikovat celým svým tělem a umí z toho udělat součást komedie,” říká Kerr. „Takže byste byli blázni, kdybyste toho při plánování natáčení nevyužili.”

Všechno je samozřejmě o načasování. Například scéna, ve které Johnny English poprvé potká Ophelii. Vstoupí do luxusního baru a k úžasu barmana a naší hrdinky Ophelie si objedná „London Lemming“. Jako ztělesnění zdvořilé sofistikovanosti, která je hodna agenta tajných služeb Jejího Veličenstva, připije Ophelii, usrkne a koktejlový deštníček mu uvízne v nose. Zvládnout umění zapíchnout si do nosu koktejlový deštníček, není dílem okamžiku. Může to být bolestivý proces prostě proto, že Rowan je tím, co to celé dělá legračním.

„Hodně z toho, co lidé ve filmu sledují, je, jak se hýbou, jak vypadají, jak fyzicky reagují, jak načasují chůzi nebo úsměv, a Rowan je v tom všem mistr,” říká Kerr. „Rozumí tomu, co fyzicky dělá a suverénně ví, jak neverbálně komunikovat,

takže když se na ty závěry díváme zpětně, téměř vždy hledáme tyhle detaily. Někdy jdeme i po slovech, ale většinu času je to neverbální, ať už je to Johnnyho uhlazenost nebo pocit nevinnosti. Jsou to docela jemné věci. Spoustu času se můžete na ten záběr dívat a říkat si, že to bylo úplně stejné jako ten záběr předtím, ale vždycky tam jsou nějaké jemné rozdíly – a to je to, co hledáme.”

Komedie se dál rozvíjí, když Johnny zamění omylem prášek na spaní za prášek pro okamžité uvolnění maxima energie. V bílém oblečení, jako pocta *Horečce sobotní noci*, se vymrští přes taneční parket s končetinami vystřelujícími do všech směrů. Dosažení takového smyslu pro nesoulad a chaos je velmi přesná věda. David Kerr přizval choreografku Litzu Bixler, s kterou už předtím pracoval, a společně s Rowanem pro něj stvořili taneční číslo.

Tihle tři pak spolu trávili čas hledáním správné hudby, atmosféry a celkového vyznění fyzické komedie. „Naplánovali jsme všechno, ale volně, abychom pořád nechávali prostor pro improvizaci,” říká Bixler. „Pracujete s jedinečnými věcmi, které dokáže. Není to o dosažení perfektního výkonu, ale o nalezení rovnováhy mezi Rowanovou vlastní precizností a skutečností, že tahle postava by moc precizní být neměla. O všem důkladně přemýšlí, což je zajímavý kontrast k jeho postavě.”

Pro Atkinsona to bylo trochu křížení s další z jeho nejslavnějších postav. „Je to ten druh tance, který by pravděpodobně předvedl Mr. Bean, ale můžeme to samozřejmě omluvit tím, že ve chvíli, kdy to Johnny English předvádí, je na drogách... vlastně na lékách na předpis, ale přesto je dost v euforii. A to je to, jak můžeme nechat Johnnyho Englisha dělat věci, které jsou velmi ne-englishovské.”

Je to samozřejmě jen jedna z četných komických scén inspirovaných Atkinsonem, která pobaví diváky při sledování *Johnny English znovu zasahuje*. Ať už vede své žáky na cvičení přes les, leze na Voltovu jachtu v magnetických botách, pracuje v utajení jako číšník nebo vystupuje v pečlivě navržené scéně virtuální reality, možnosti jsou nekonečné a dokonale přizpůsobené Atkinsonově komediálnímu géniu. „Je to jeho živelnost, která neuvěřitelně baví lidi všech generací,” říká Tim Bevan. „Má fantasticky elastickou tvář a tělo, které propůjčuje fyzické komedii jako prakticky nikdo jiný na světě.”

Johnny English znovu útočí... stejně jako Rowan Atkinson.